

**Η προσγραφόμενη στον Ρήγα πρώτη έκδοση του
Αγαθάγγελου. Το μόνο γνωστό αντίτυπο**

Αλέξης Πολίτης

doi: [10.12681/er.9911](https://doi.org/10.12681/er.9911)

Copyright © 2016, Αλέξης Πολίτης

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Πολίτης Α. (2016). Η προσγραφόμενη στον Ρήγα πρώτη έκδοση του Αγαθάγγελου. Το μόνο γνωστό αντίτυπο. *The Gleaner*, 7, 173–192. <https://doi.org/10.12681/er.9911>

Η ΠΡΟΣΓΡΑΦΟΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΡΗΓΑ ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

Τὸ μόνο γνωστὸ ἀντίτυπο

Στὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, στὸ Λαογραφικὸ Μουσεῖο καὶ Ἀρχεῖο, βρίσκεται (μὲ τὸν ἀριθμὸ Σπ. Λ. 837) ἡ προσγραφόμενη στὸν Ρήγα Βελεστινλή πρώτη ἔκδοση τοῦ Ἀγαθάγγελου, γνωστὴ ὡς σήμερα μόνο ἀπὸ πληροφορίες¹. Τὸ ἀντίτυπο προέρχεται ἀπὸ τὴ βιβλιοθήκη τοῦ Ν. Γ. Πολίτη, καθὼς δείχνει ἡ σφραγίδα στὴν προμετωπίδα, καὶ πρόκειται προφανῶς γιὰ τὸ ἀντίτυπο ἐκεῖνο τοῦ Ἀγαθάγγελου τὸ ὁποῖο ἀναφέρει ὁ Ν. Γ. Πολίτης, χωρὶς ὅμως νὰ δηλώνῃ ρητὰ πῶς βρισκόταν στὴν κατοχὴ του².

Τὸ ἔντυπο λοιπὸν ἐλάμβανε. Τὴν ταυτότητά του μὲ τὴν λεγόμενη ἔκδοση τοῦ Ρήγα τὴν πιστοποιήσε ὁ κ. Κ. Θ. Δημαρᾶς, ὁ ὁποῖος καὶ μὲ καθοδήγησε στὴν παραπέρα ἔρευνα.

Πρόκειται γιὰ ἓνα μικρὸ φυλλάδιο σὲ 8^ο μικρὸ μὲ προμετωπίδα καὶ 44 ἀριθμημένες σελίδες. Γιὰ χρόνος τῆς ἔκδοσης σημειώνεται τὸ 1279 καὶ γιὰ τόπος ἡ ἐξίσου φανταστικὴ Ἀγαθούπολη. Ἐντύπωση κάνει ἡ κομψότητα τοῦ βιβλίου, στὸ τύπωμα χρησιμοποιεῖται καὶ κόκκινο μελάνι καὶ τὸ κείμενο στολίζεται μὲ περίτεχνες βινιέτες³. Ἐπειδὴ τὸ ἀντίτυπο εἶναι μοναδικό, τὸ ἀναδημοσιεύουμε σὲ φωτοτυπία.

1. Εὐσεβοῦς τιως συντάκτου . . . Ζηλοπροφῆτου, *Σύνταγμα πνευματικόν*. Ἐρμούπολις 1838 σελ. ιβ', κα', κβ', κγ' καὶ ἄλλοῦ. Πρβλ. Λ. Βρανούση, *Ρήγας* (Β. Β. 10) Ἀθήνα 1953, σελ. 80 - 81.

2. *Δημόδεις δοξασίαι περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἑλλ. Ἔθνους*, Λαογρ. Σύμμεικτα τ. Α' σελ. 25 «. . . Τὸ ἔργον ἐξεδόθη ἀνωνύμως ἐν Λιψία, πιθανῶς κατὰ τὸ 1751, ἢ μικρὸν ὕστερον, τῆς σπανιωτάτης ἐκδόσεως ταύτης ἐν μόνον ἀντίτυπον εἶναι γνωστόν . . .».

3. Μὲ τὴν καθοδήγησιν καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ κ. Λ. Βρανούση ξεφύλλισα τὴν «Ἐφημερίδα» τῶν ἀδελφῶν Πούλιου, στὸ τυπογραφεῖο τῶν ὁποίων τύπωσε βιβλία τοῦ ὁ Ρήγας — καθὼς καὶ τὰ περισσότερα βιβλία, τὰ τυπωμένα στὴ Βιέννη κατὰ τὴν δεκαετία 1790 - 99. Ἀπὸ τῆς βινιέτης τοῦ Ἀγαθάγγελου συνάντησα τὸν μονοκέφαλο ἀετὸ (στὴν κορυφὴ τῆς σελ. 3 στὴν ἐφημερίδα τοῦ ἔτους 1791 καὶ τοῦ 1797) καθὼς καὶ τὸ ἀβγὸ μὲ τῆς τέσσερις κουκκίδες (ἀπαντᾶται σὲ κάθε σελίδα καὶ ἀποτε-

Ἡ μόνη μας πληροφορία πὺς ἐκδότης αὐτοῦ τοῦ βιβλιαριδίου εἶναι ὁ Ρήγας προέρχεται ἀπὸ ἕναν μεταγενέστερο ἐκδότη τοῦ Ἀγαθάγγελου, τὸν ἐπονομαζόμενον Ζηλοπροφήτη⁴. Ἡ ἐπικριτικὴ διάθεση τοῦ τελευταίου ἀπέναντι στὴν ἐκδοτικὴ προσπάθεια τοῦ Ρήγα καὶ τὸ ὅτι ἡ εἶδησις αὐτὴ δὲν ξέρομε νὰ διαφεύσθηκε ποτὲ (στὰ 1838 πού τυπώθηκε ἡ ἐκδοσις θὰ ζοῦσαν ἀκόμη πολλοὶ γνώριμοι τοῦ Ρήγα), συνηγοροῦν γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς πληροφορίας. Ἡ εὕρεσις τοῦ ἀντιτύπου δείχνει ἐξάλλου τὴν εὐσυνειδησία καὶ τὴν ἀκρίβεια τοῦ Ζηλοπροφήτη, ὅλα ὅσα ἀναφέρει γιὰ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ρήγα εἶναι σωστά. Θὰ τὴν ὀνομάζουμε λοιπὸν στὸ ἐξῆς ἐκδοσις τοῦ Ρήγα δίχως νὰ ἐρευνήσουμε περισσότερο γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς πληροφορίας.

Στὴν ἐκδοσις τοῦ Ρήγα ὑπάρχει ἕνα κενὸ (πρβλ. ἐκδοσις Ζηλοπροφήτη, Ἐρμούπολις 1838 σελ. 59 καὶ 72). Λείπει τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου Ζ' καὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ κεφαλαίου Η'⁵. "Ὅτι τὸ κενὸ αὐτὸ ὀφείλεται σὲ παραδρομὴ κι ὄχι σὲ σκόπιμη ἐπέμβασις στὸ κείμενο, τὸ πιστοποιεῖ ἡ ἔλλειψις τοῦ τίτλου τοῦ κεφαλαίου Η' ἀπὸ τὸ κεφάλαιο Ζ' περναῖμε κατευθεῖαν στὸ κεφάλαιο Θ'". Ὡστε, εἴτε ἡ ἐκδοσις ἐγίνε ἀπὸ λειψὸ χειρόγραφο, εἴτε κάποια φύλλα παράπεσαν στὸ τύπωμα. Τὸ κομμάτι πού λείπει τὸ δημοσιεύουμε σὲ ἐπίμετρο· τὸ παίρνουμε ἀπὸ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ζηλοπροφήτη.

"Ἄν ἡ ἐκδοσις ὀφείλεται στὸν Ρήγα, πιθανότερο εἶναι νὰ ἐγίνε κατὰ τὴν πρώτη παραμονή του στὴν Βιέννη (1790 - 91). Τότε παρατηροῦμε μιὰ ἔντονη ἐκδοτικὴ του δραστηριότητα· τυπώνει σ' ἕνα χρόνο δυὸ ἀκόμη βιβλία⁶. Ὁ λίγος καιρὸς πού θὰ εἶχε στὴν διάθεσή του δικαιολογεῖ καὶ τὸ λάθος στὸ τύπωμα. Ἀντίθετα, τὴν δευτέρη φορὰ πού βρέθηκε στὴν Βιέννη (1796 - 1797) ἦταν πιά συνεπαρμένος ἀπὸ τὴν Γαλλικὴ Ἐπανάστασις καὶ τὴν πίστη στὴν ἔνοπλη ἐξέγερσις. Λίγο ταιριάζει νὰ ἐκδίδῃ προφητικὸ κείμενο τὴν ἴδια ἐποχὴ πού συνθέτει καὶ διαδίδει τὸν Θούριος — ἀλλὰ ἄς μὴν ἀποκλείσουμε καὶ μιὰ διμέτωπη προσπάθεια. Καὶ ἔνοπλη ἐπανάστασις καὶ ἀγαθαγγελισμός. Ἴσως πάλι ἀργότερα νὰ ἀποκηρύξε σιωπηρὰ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ἀγαθάγγελου καὶ γι' αὐτὸ οἱ βιογράφοι του δὲν ἤξεραν — ἢ δὲν θέλησαν νὰ ποῦν — τίποτε.

λεῖ μαζί με ἄλλες βινιέτες μιὰ σύνθετη) στὸ φυλλάδιο «Τηλέμαχος καὶ Καλυψώ», Τυπογραφεῖο Μαρκιδ. Πούλιου, Βιέννη 1796 καθὼς καὶ στὸ Καλενδάριο τοῦ 1796, στὸ ἴδιο τυπογραφεῖο.

4. Βλ. σημ. 1.

5. Στὴν σελ. 33, στίχος 6, ἀνάμεσα στίς φράσεις «τί μέλλει γενέσθαι» καὶ «καὶ καταβαλεῖς αὐτούς».

6. Βρανούση, ὁ. π. σελ. 33.

Μνεία για τὴν ἔκδοση τοῦ Ρήγα, χωρὶς ὅμως νὰ ἀναφέρεται ποιὸς εἶναι ὁ ἐκδότης, μᾶς παρέχουν καὶ οἱ ἰδιόγραφες σημειώσεις τοῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου, πού τις προτάσσει σ' ἓνα δικό του χειρόγραφο τοῦ Ἀγαθάγγελου, γραμμένες τὸ 1832. Τὸ χειρόγραφο αὐτὸ⁷ τὸ παρέβαλε ὁ ἴδιος ὁ Οἰκονόμος μὲ ἓνα χειρόγραφο, ἀντίγραφο «τοῦ ἐκδεδομένου βιβλιαριδίου τοῦ Ἀγαθαγγέλου» καὶ σημείωσε στὸ περιθώριο τίς διαφορετικές γραφές. Καὶ μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἴδιος πῶς: «τὸ δ' οὖν τυπωθὲν βιβλιάριον τοῦ Ἀγαθαγγέλου καὶ αὐτὸς ἐγὼ μέμνημαι ἰδῶν, καὶ ἀναγνῶς ἔτι παῖς ὢν (περὶ τὸ 1792 - 95), πεμφθὲν βῶρον παρὰ τινος ἐκ τῆς Εὐρώπης τῷ ἀοιδίμῳ πατρί... καὶ ἦν τὸ τεῦχος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βιβλιοθήκῃ μέχρι: τῆς ἐκ τῆς πατρίδος εἰς Σμύρνην μετοικεσίας ἡμῶν... Τοῦτο δ' οὖν τὸ ἔκτυπον τοῦ Ἀγαθαγγέλου, μέμνημαι ὅτι καὶ ὁ ἀεὶμνηστος πατὴρ ὁ ἡμέτερος παραβάλλων πρὸς ἄλλον παλαιὸν τοῦ Ἀγαθαγγέλου χειρόγραφον... (ἦν δε γεγραμμένον περὶ τὸ 1760 ἔτος ὡς ἔτι μέμνημαι), εὗρισκε τὸ τετυπωμένον ἐν πολλοῖς διαφέρον τοῦ ἡμετέρου χειρογράφου, καὶ πολλαχοῦ ἔλλειπες καὶ συγκεκομμένον, καὶ τὴν ἔκδοσιν οὐκ ἐπήνει...».

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Οἱ χρησιμοὶ τοῦ Ἀγαθάγγελου, γραμμένοι ἀπὸ τὸν Θεόκλητο Πολυεῖδη γύρω στὰ 1750⁸ γνώρισαν μεγάλη δημοτικότητα. Ὁ ἴδιος ὁ Πολυεῖδης δὲν γνωρίζουμε νὰ τοὺς τύπωσε, ἢ ἔκδοση τοῦ Ρήγα πρέπει λοιπὸν νὰ θεωρηθῇ ἢ πρώτη, καμωμένη γύρω στὰ 1791 - 96. Φαίνεται πῶς ἀκολούθησε μιὰ ἄλλη στὸ Μεσολόγγι, τὸ 1824, καθὼς μαρτυρεῖ ὁ Ἰ. Φιλήμων⁹ καὶ ὁ Ζηλοπροφήτης¹⁰. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἔκδοση αὐτὴ δὲν ἔχουμε κανένα ἀντίτυπο.

7. Βρίσκεται στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης μὲ τὸν ἀριθμὸ Ἀποθήκη 30231. Δὲν περιέχεται στὸν κατάλογο τῶν χειρογράφων τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τοῦ Α. Σιγάλα. Τὴν ὑπόδειξή του τὴν ὀφείλω στὸν καθηγητὴ μου Λίνο Πολίτη.

8. Βλ. τὸ περιεκτικότερο ἄρθρο «Ἀγαθάγγελος» τοῦ Ν. Γ. Πολίτη περασμένο στὰ Λαογραφικὰ Σύμμεικτα, σελ. 26. Ἐπίσης τοῦ ἴδιου *Δημῶδεις δοξασίαι*, ὁ. π. σελ. 23, 24. Ἀκόμα τὸ ἐκτε-

νὲς ἄρθρο τοῦ Εὐλόγιου Κουρίλα γιὰ τὸν Πολυεῖδη στὰ *Θρακικά*, τόμ. ΙΓ', ΙΔ', ΙΕ'.

9. Ἰ. Φιλήμωνος, *Δοκίμιον Ἱστορικῶν περὶ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας*, 1834 σελ. 68 σημ. α' : ἐπιτήδειοι τινὲς γνωρίζοντες τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν τοῦ Λαοῦ περὶ τῶν Εὐαγγελισμῶν τοῦ Ἀγαθάγγελου ἐνήργησαν τὴν ἐν Μεσολόγγιον μετατύπωσίν του, 1824.

10. Ὁ. π. σελ. κγ'.

Ἡ παλαιότερη γνωστὴ ὡς σήμερα ἦταν τυπωμένη στὴν Ἀθήνα τὸ 1837 (Γκ. Μ. 2915) μὲ τὴν σημείωση «β' ἔκδοσις» καὶ τὰ ἀρχικὰ Ο.Ι.Κ. Ἀκολουθεῖ ἡ ἔκδοσις Στεφανίτζη, Ἀθήναι 1838 (Γκ. Μ. 3049) καὶ τοῦ Ζηλοπροφήτη, Ἐρμούπολις 1838 (Γκ. Μ. 2968). Ἡ τελευταία εἶναι σημαντικὴ καὶ γιὰ τὶς πληροφορίες ποὺ δίνει στὸν πρόλογό της καὶ γιὰ τὸν λόγο, καὶ πιθανότατα κληρικὸς, ἐκδότης παραθέτει σὲ εἶδος κριτικοῦ ὑπομνήματος τὶς διαφορετικὰς γραφὰς τῶν ἄλλων χειρογράφων ποὺ εἶχε ὑπόψη του, καθὼς καὶ τὶς γραφὰς τοῦ Ρήγα.

ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΟΥ

Ἄμα ρίξουμε καὶ μιὰ μόνο ματιὰ στὸ ἔργο, θὰ ἀπορήσουμε μὲ τὴν τεράστια διάδοσις τοῦ Ἀγαθαγγέλου, ποὺ καὶ ὡς διδῆλο κυκλοφόρησε μὲ μικρὰς παραλλαγὰς σ' ὅλον τὸν 19^ο αἰῶνα, ἀλλὰ καὶ μυθολογικὸ θάρρος τεράστιο ἀπέκτησε· γιὰ τὸν λαὸ ὁ Ἀγαθάγγελος προέλεγε τὴν ἀπελευθέρωσις τοῦ Ἑθνους. Τὸ κείμενο τὸ ἴδιο δὲν δικαιολογεῖ τέτοια δημοτικότητα. Τὸ χαρακτηρίζει ἀκατανοησία, ἔλλειψη εἰρμῶ καὶ λογικῆς συνέπειας. Καὶ τὸ σπουδαιότερο, καμιά προφητεία γιὰ τὴν ἀνάστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἢ ἔστω γιὰ κάποιο καλύτερο μέλλον. Οὔτε λέξις γιὰ τὸ περίφημο «ξάνθον γένος» ἢ γιὰ κάποια ἀπὸ Θεοῦ δοθῆναι. «Περὶ τῆς τύχης τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν ὁμιλεῖ διὰ βραχυτάτων καὶ ὅλως ἐν παρόδῳ»¹¹. Ἐλάχιστα γιὰ τὸ Βυζάντιο, ἀντίθετα πολλὰς πληροφορίες γιὰ τὰ διάφορα βασίλεια τῆς Εὐρώπης, μὲ κύριο στόχο τὴ Γερμανία καὶ τὶς «αἰρετικὰς» θρησκευτικὰς τῆς πεποιθήσεις καὶ ὅλα σὲ τόσο σκοτεινὸ ὕφος¹², ὥστε «δεῖται Δηλίου κολυμβητοῦ πρὸς κατανόησιν τοῦ κειμένου»¹³. Τί νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς; Πῶς οἱ Ἕλληνας ἀναγκῶστες μὲ θαυμαστὰς γνώσεις καὶ ἰκανότητα ἐρμήνευαν τὰ δυσνόητα ὑπονοούμενα; Καὶ θὰ τοὺς ἐνδιέφεραν ἄραγε τὰ πράγματα τῆς Πολωνίας ἢ τοῦ Βελγίου; Ἡ ἄρκεσαν οἱ δυὸ τρεῖς ὑπαινεγμοὶ στὸ κεφάλαιο Β' γιὰ τὴν ἐπέκτασις τοῦ Ρώσου αὐτοκράτορα καὶ τὴν συντριβὴ τῶν Ἰσμηλιτῶν — ποὺ ὅπως

11. Ν. Γ. Πολίτου, *Δημῶδεις δοξασίαι*... ὁ. π. σελ. 25.

12. Φράσεις μὲ ἰδιότυπη σύνταξις καὶ κοφτερά. Ἡ ἔκδοσις Ἐρμουπόλεως 1838 τὶς ἀριθμεῖ μάλιστα. Φαίνεται πῶς αὐτὸ θὰ συνέβαινε καὶ σὲ ὀρισμένα χειρογράφα καὶ πῶς ἓνα τέτοιο χειρό-

γραφο θὰ εἶχε ἴσως ὑπόψη του ὁ Σολωμός. Γιατὶ πιστεύω πῶς ἡ πηγὴ γιὰ τὸ ὕφος τῆς «Γυναίκας τῆς Ζάκυθος» θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ στὸν Ἀγαθάγγελο καὶ μάλιστα στὴν ἀρχὴ του.

13. Κουρίλας, ὁ. π. Ἐρακικά ΙΓ' σελ. 148.

σημειώνει ὁ Ν. Γ. Πολίτης¹⁴ εἶναι παρέμβλητοι στὸ ἔντυπο, ἀπὸ ὅπου πέρασαν καὶ στίς ὑπόλοιπες ἐκδόσεις, ἐνῶ λείπουν ἀπὸ τὰ περισσότερα χειρόγραφα — γιὰ νὰ δώσουν τέτοια διάδοση καὶ ἀξία στὸν Ἀγαθάγγελο, ὥστε καὶ μόνο τὸ ὄνομά του νὰ φορτισθῆ μετὰ τὸ μυθολογικὸ θάρος ποῦ τὸ κράτησε ὡς τις μέρες μας.

Νομίζω πὼς ἡ κύρια αἰτία τῆς δημοτικότητος τοῦ Ἀγαθάγγελου πρέπει νὰ ἀναζητηθῆ ἀκριβῶς στὴν ἀκατανοησία του. Ὁ κόσμος τὸ ἔδλεπε σὰν κάτι τὸ μαγικὸ, τὸ ἀνερμήνευτο ἐπομένως, ποῦ ὅλη του ἡ δύναμη ὀρίζεται ἴσα-ἴσα στὸ ἐξαιρετικὰ δυσνόητο ὕφος. Συμβαίνει δηλαδὴ κάτι παρόμοιο μετὰ τις ἐπιπτώσεις. Τὰ λόγια δὲν εἶναι ὁ λόγος, σημάδια ποῦ δηλώνουν τὴ σκέψη, παρὰ ἀποκτοῦν μιὰ δική τους ὑπόσταση, ἀνεξάρτητη ἀπὸ κάθε λόγο (= λογική) καὶ συνεπῶς δική τους λειτουργία. Λειτουργοῦν μετὰ τὴν ὑποβολή, καὶ κάθε βιβλίον, χειρόγραφο ἢ ἔντυπο, εἶχε μεγάλη δύναμη ὑποβολῆς γιὰ πολλοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ σπανιότητά του καὶ τὸν σύνδεσμο μετὰ τοὺς κοινωνικὰ ἀνώτερους, τοὺς ἱερεῖς κλπ.¹⁵

Σημειώνουμε, τέλος, πὼς μετὰ τὴν δημιουργία τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου καὶ τὴν στροφή πρὸς τὴν συντήρηση, πληθαίνουν οἱ Ἀγαθαγγελιστές. Τὸ 1837 ἔχουμε μιὰ ἐπανέκδοση, τὸ 1838 δύο ἀκόμη, τὸ 1849 καὶ τὸ 1853 καινούριες πάλι ἐκδόσεις.

Εἶναι χαρακτηριστικὸ, πὼς ὁ ἐκδότης τοῦ 1849 εἶναι ὁ Κοσμάς Φλαμιάτος, ὁ ὁποῖος συνδέεται στενὰ καὶ μετὰ τὸν περίφημο μοναχὸ Χριστόφορο Παπουλάκη¹⁶ καὶ ἀνήκει στοὺς κύκλους τῆς αὐστηρῆς ὀρθοδοξίας. Τὴν ἐποχὴ ποῦ ἓνα μέρος τοῦ ἑλληνισμοῦ πάλευε γιὰ νὰ ἀνδρωθῆ, μετὰ ὅπλο τὸν ἑθνικοφερμένο ὀρθὸ λόγο, ἔσοι διδάσκουν τὴν ἐξ ἀπὸ κ α λ ὕ ψ ε ω ς γνώση ὀπλιζόνται μετὰ τις προφητείες τοῦ Ἀγαθάγγελου. Ἐνα κείμενο ποῦ γράφτηκε γιὰ θρησκευτικοὺς σκοποὺς χρησιμοποιεῖται τώρα γιὰ διαφορετικοὺς ἀγῶνες.

ἸΑλέξης Πολίτης

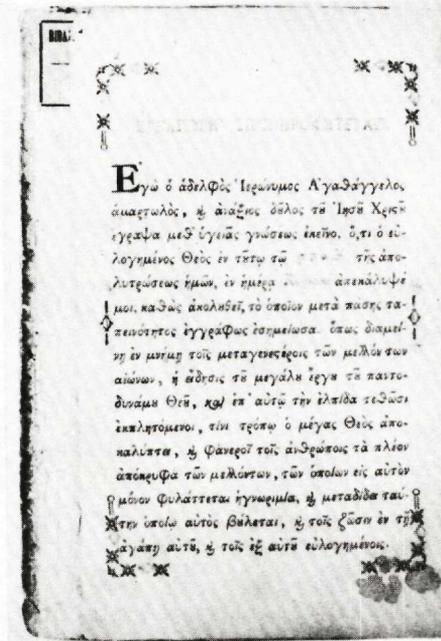
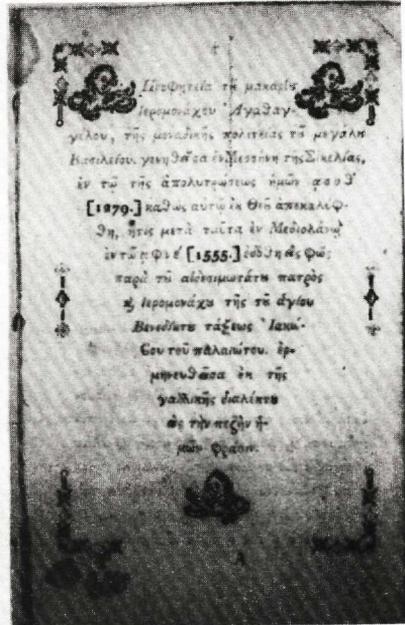
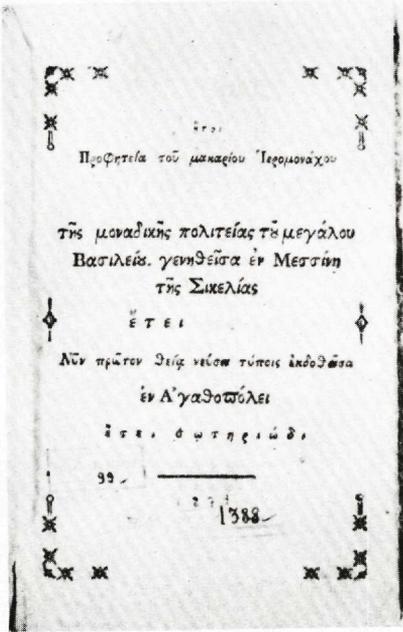
14. Λαογρ. Σύμμεικτα σελ. 25.

15. Πρβλ. Κ. Ρωμαίου, *Μικρὰ Μελετήματα*, σελ. 259 σημ. 1, ὅπου γίνονται λόγοι γιὰ ὀμαδικὴ ὑποβολή: «... ἐπὶ τέλος διάβασε ὁ παπὰς στὴν ἐκκλησία τὸ βιβλίον τοῦ Χουρμουζιάδη καὶ τὸ κακὸ ἐπέραςε, ὄχι βέβαια μετὰ τὴν

κατανόησή του ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀντίθετη ὑποβολή ποῦ ἔκανε ἓνα βιβλίον σταλμένο ἀπὸ τὴν Πόλην».

16. Γιὰ τὸν Κοσμά Φλαμιάτο καὶ τὸν Παπουλάκη βλέπε: Μπάμπη ἸΑννίου, *Ἱστορικὰ σημειώματα*, Ἀθήνα 1925, σελ. 377-481.

Στις σσ. 179-190 δημοσιεύεται σὲ φωτοτυπία ὁλόκληρο τὸ κείμενο τοῦ Ἀγαθάγγελου ἀπὸ τὸ ἀντίτυπο τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Στὸ Ἐπίμετρο πὸς ἀκολουθεῖ (σ. 191-192), δημοσιεύεται ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ζηλοπροφήτη (1838) τὸ κομμάτι τῆς προφητείας πὸς λείπει ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ «1279», βλ. παραπάνω σ. 174.

Εἰτα ἐξήρησας ἀπὸ τιν Φωνῆ ἑνὸς αἰδου-
 σιματώτη γραλαῖα, ἢ ἀναβλήσας ἄδον ἐνα-
 γέροτα μακρολευκόνεσσα, ἰλιπορόσωπον, ὡς
 ἀκτιβολόντα. ἔτος ἤλατο τὰ δεξιὰ μὲ ὤμου,
 ἢ εἰπεμο ἑμῆμος. ἔγχε υἱὸ ἀνδρῶπι, καὶ
 βλεῖον πρὸς ἢ ὀτι ἢ ἀνδρῶπι, γραψον
 αὐτὸ εἰς ἀταμίσην τῶν Μεταγενετέρων ἐν τῶν
 πικῶν τῆ ἰγῶ γυρέθην ἢ ἐπεσον
 ἐμπροσθεν τῆ σεβασμῆ ἐκείνη γέροντος, ὡς
 λαβῶν με τῆ χειρὸς, ἔστρεψε με πρὸς
 ἢ παραντίνα ἐλαλεμο ἦτος.

Ἀγαθαγγελε, ὄλεε τῆ Θεῖ, οὐζεύον
 ταυτην τῆν ὄρασι με ἐκείνας τῶν
 ἀναίτηον τὸ πνεύμα σου, ἀκόησαν τὸ ὄραμα
 τῆ ἰστορίας καὶ ἢ ἔνοησον, ἔπερ
 ἐκεῖ λείπει εἰς τὸ ἀνακληρωμα τῆ ὄφθαλμοῦ
 ἐν τῆ ἰδῶ καίρω συμβήσιν. ἔπειτα ἀνοήροτον
 ἐκείνη τῆ ὄρασις τῆ ἰδῶ τῆ ἰστορίας ἢ πα-
 ραβαλε τῆ ἀποκάλυψιν μεθ' ὧν ἐκείνοι ἐ-
 ἔδον καὶ ἔπον, καὶ ἔγραψαν πρὸς τὸν ἑβραϊκῶν
 λαῶν, ἢ γράψον αὐ αὐτὸ ὄρασις, πρὸς τῆ
 ὄρασι τῶν χροκῶν με τῶν ὄρασι τῶν ὄρα-
 σι.

κείνο αὐτὸ αἶματι ἐξηγήσαν, καθὼς ἡ διατα-
 χῆς σοι Φανεροῖ ἢ διδάσκουσιν, ἵνα μὴ ὑπὲρ τῆ
 μέλλοτος ἀμφιβάλῃς. ἀνέβλεψα τὸ λοιπὸν
 πρὸς ἢ ἐν τῶ ἄμα ἔδον ἐν τῶν κυμάτων
 τῆς θαλάσσης, ἢ ἐξήρχετο μέγας τις τερατώ-
 δης, λευκός ἢ αἰπίεργος αὐτῆ χρω-
 ματισμῶν πολλοῦ χρωμασιν ὡς πεποικιλμένοι
 κηλῶν, ὡς εἶχον ὄματα πυροφόρα, ἢ ἐν τῆ
 μετώπῃ αὐτῆ ἐξήρχετο δύο ὄρα ἐκείνα, ὡς
 κἀκεῖ πετυρωμένα, ἢ μεταξὺ τῶν δύο κερα-
 τῶν ἐν εἰς ἀσπρ ἐπὶ τῶ μετώπῃ τῶν δια-
 ὄραζον ἢ εἰδενικῶν τῆν ὄρασι τῆ ἀνδρῶπι.

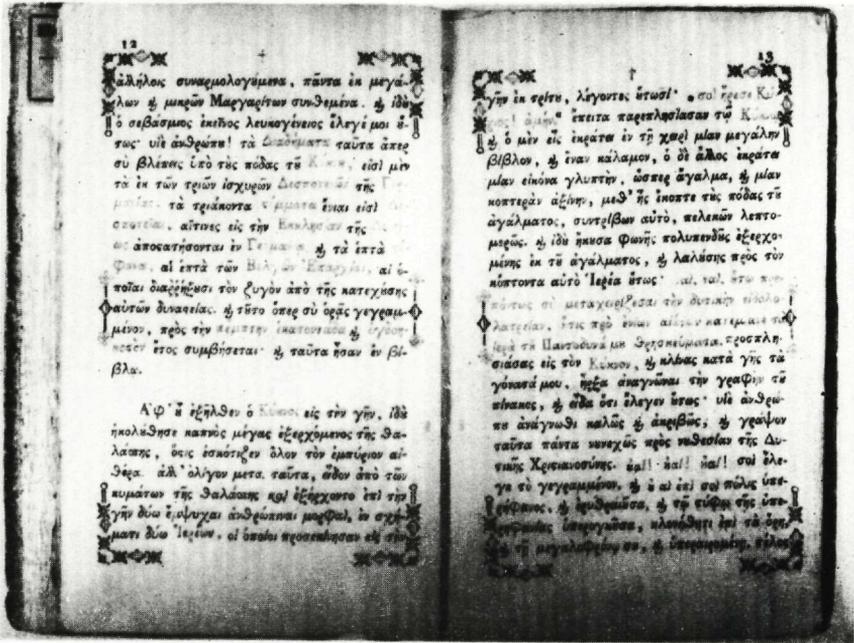
Ἐκείναι ὁ ἔδον ἐν τῶ ἴσχυρι ἐκείνῃ ἴσχυ-
 ρα ἦτοι περυσμῶν ἦτοι ἐν χάριτας προβατινῶν,
 μακρῶ πηχῶν ἑνῶτα, ἢ πλατῶ πηχῶν ἑπτά, ἢ
 ἦν γεγραμμένοι λατινῶν χαρακτῆρι μετὰ ἀν-
 δρωπῶν ἄματι ἢ Μερβῆσιν μετρηεῖται τὰ
 λόγια, ἀπὸς ὁ Θεὸς ἐφανέρωσεν τῶ ὄρα αὐ-
 τῶ Ἀγαθαγγεῖλι, ὡς ἐσημῶσαν αὐτὰ κα-
 τὰ τὰ ὄρα ἐκ τῆ ἀποκάλυψιν διήγησιν.

Ἐδῶν ὑπὸ τῆς ποδῶ τῶ Κωνσταντῶν

ἡ βασιλικὰ ὄρα ἡμεῶν, ἢ ἰλαμῶν
 καὶ τῶν πολλῶν πολυτίμων λιθῶν, ἢ εἶχε κα-
 τὰ τῆν ἰστορίαν τυκόμενον ἐν χοίλειον ἀπὸ τῆ λα-
 τινικῆ ἀλφασθῆτι, μελανῶ τῶ χρωματι ἢ ἰδῶ
 ἄδον, ὅτι ἐν τῆ Περγαμῶν κρενδῆσῆσεν ἦγυον
 ἐπρόδεται, καὶ ἄδον τὸ γεγραμμένον ὡς
 τεχῆσεται ἐν κῆδον εἰς υἱὸς ἀνδρῶπι, ἢ ἰδῶ
 Μοιχαῶν μετὰ καίως βίβλου ἢ καλλῶμου
 οὐκοδενίμοτος παραγένετο. ἢ ὁ σατανῆς ἠγε-
 μῶν ὑπερσῆσεται τῶν ἐπιχειρημάτων ἐκείνου,
 καὶ ἰδῶ ὁ ἰμπεράτωρ ἐν ἰτολίκα αὐτὸν κατα-
 ὄβαλεν, ἢ ἰδῶ ὁ ἰνικῆς Μοιχαῶς συνδουμάται
 ἐξ ἀπείρου λαῶν, ἢ καταρῆσσει τῆν ἰστορίαν
 πολλῶν, συνδῆσσει θεομῆς, ἢ ὄγμῶτα, ἢ ὁ ἰμ-
 περάτωρ ἐκ ἰδῶ αὐτῶ ἀντικῆται. ὄψῃ τῆ
 διαφθορῶν ὁ Μοιχαῶς ἀδυνατῶν ὄφελῆσαι, ἢ
 ἰδῶ ἄδον τῶν ἰμπεράτωρ ἀνοήσῶσαν τὴν πορ-
 φῆσαν ἢ τὸ δῆδῆμα ἢ ἰδῶ αὐτὸς διαμειζῶν
 τὰ δύο βασιλικῶν ἰστορίας, μετῆλθεν αὐ-
 τῶς τῶν κορων εἰς κατ' ἰδῶν διαγωγῶν, ἢ ἰδῶ
 ὁ υἱὸς αὐτῶ ἀπόχως τῶ ἰσπανικῶν διαδῆματος
 κληγῆσεν, ἢ ἰδῶ ἄδον ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτῶ ἀπέ-
 ἔρετα ἰεραμῆστος Κῆσῶρ εἰς τῆν Γερμανίαν. ἰστο-
 ρία.

ἢ ἰδῶ ἢ εἰς τῆν Διλιον, ἢ ἔλεγει ἦτος. ὑπὲρ
 ἀνδρῶπι, ἐπὶ δύο ἰστορίας τελευθῆσεται ἢ
 γυνῆς τῆ κερατωσῆται τῆν οἰκῆ. εἰτα ἐν Γερ-
 μανίῃ σχεδὸν μετ' ὄληθον ὄρεον διαρῆσαι, τε-
 λος πάντων τελευτῆται, ἢ διὰ δύο ἰστορίας, ἢ
 εἰς τῆν διαδοχῆ τῆς ἀνεμῆς Μεγαλιότητος.
 ἔπειτα κερνῆται εἰσελευσῶνται.

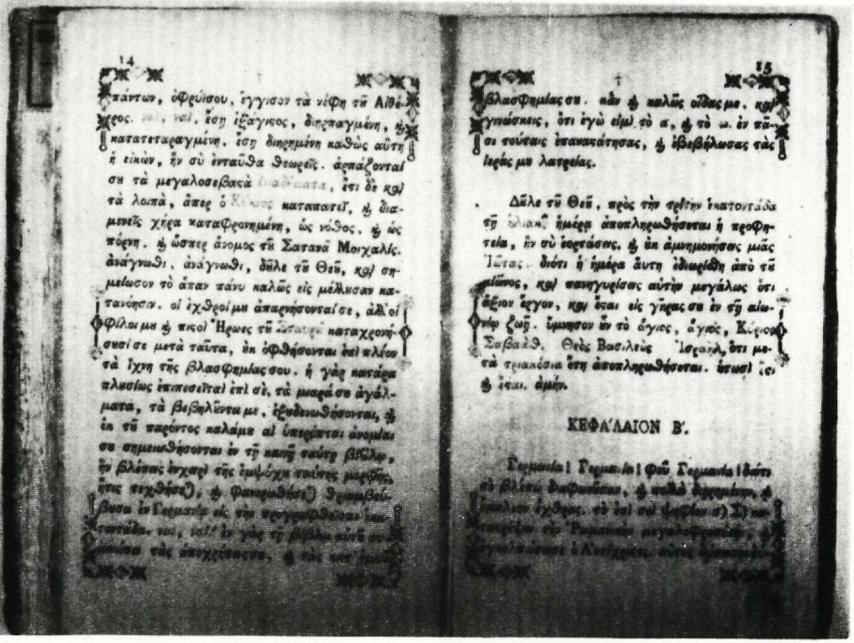
Ἐγὼ θεωρήσας τὰς κερατικῶν ἐκείνας ἀ-
 κεῖλας ἐν τῆ Διλιον, ἐκλασσα κερνῶτατα! ἀλλ'
 εἰς ματρῶν ἰστορίας, ἢ ἰδῶ εἰς τῆν ἰστορίαν γυγ-
 ὄρασι με εἰπεμο ἦτε, ἰδε υἱὸ ἀνδρῶπι ἦτος ὁ
 ἐξ ἑλῆας βλασάνων ἀλάδος, ἦτος ταχῶν ἐπ-
 ἔρῆσεται. ἦν μὲν ἀπλῶς, ἢ ἰδῶ ἄδον ὅτι ἐπ-
 ἔρῆσθ, ἢ ἰδῶ ἔρῆσθ εἰς πῦρ, ἢ ἐκείνη τῆ πρώτη
 Διαδῆματος ἦν ἐν (1), ἐκείνη δὲ τῆ δευτέρου
 ἦν ἐν (2), ἢ ἐκείνη τῆ τρίτη ἐν (3), ἄδον
 ἕτερα τρία Διαδῆματα παρῶμοια, ὡς παρῶ-
 ἰστορία, ἢ ἢ ποσῶν πολυτιμῶν, ἢ ἰστορίας ἐπὶ
 ἐπὶ ἐκείνῶ αὐτῶν ἦσαν τρία ἰστορίας μελανῶ, ἐν
 ἰστορίας, ἐν β, ἢ ἐν η, ἢ περὶ αὐτῶ ἦσαν κατὰ γῆς
 ἢ μικρότερα εἰρημῶτα περὶ τῶν τελευτῶν σχεδῶν
 ἀνδρῶπι. ἔπειτα ἐν αὐτῶ ἄδον ἑστῶ ὄρασι.

12
 ἄλλος σωματολογαμα. πάντα ἐν μεγα-
 λων ἢ μικρῶν Μαργαρίτων συνδεμένα. ἢ ἰδι-
 ὸ σβασιμος ἰκίος λευκογόνους ἔλγει μοι ὁ
 τως υἱὸ ἀδελφῶν! τὰ διαγράματα ταῦτα ἀπὸ
 σὺ βλεπας ἐπὶ τὰς πόδας τῶ Κ κ κ κ, εἰ μὴ
 τὸ ἐν τῶν τριῶν ἰσχυρῶν Διαποικίᾶν τῆς Γε-
 ρμανίας. τὰ τεράκλιον ἑμματα ἔκαστος εἰσι
 οὐκ εἶται. αἱ τινες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς
 ὡς ἀποκατήσονται ἐν Γερμανίᾳ ἢ τὰ ἑπτά
 Φων. αἱ ἐπὶ τῶν Βαλτικῶν Ἐπαρχίᾶν, αἱ ὅ-
 ποια διαζήσονται τὸν ζυγὸν ἀπὸ τῆς κατεχόμε-
 νῶν αὐτῶν δυνατείαν. ἢ τῆτο ὅπως σὺ ὁρᾶς γεγραμ-
 μένους, πρὸς τὴν ἀριστερὴν ἰκατοστάτην ἢ ἕξο-
 κῆτιν ἔτος συμβήσεται. ἢ ταῦτα ἦσαν ἐν βί-
 βλῳ.

Α' Φ' ἢ ἐξήλθει ὁ Κύριος εἰς τὴν γῆν. ἰδὲ
 ἠκολούθησε κατὰ τὴν μέγαν ἐξερχομένην τῆς Θα-
 λασσης, ὅπως ἐποικήσῃ ὅλον τὸν ἠμῆριον αἰ-
 ὄνα. ἀλλ' ἄλλῃ μετὰ ταῦτα, ἔδωκε ἀπὸ τῶν
 κερμάτων τῆς Βασιλείας καὶ ἐξήρχαστο ἐπὶ τὴν
 γῆν διὰ τὸ ἰσχυρῶς ἀνδραγαθῶς μαρτυρῶν ἐν σχη-
 ματι διὰ ἰσχυρῶν. οἱ ὅπου προσεβόησαν εἰς τὴν

13
 γῆν ἐν τῆτιν, ἄγροτες ὄντω! καὶ ἔπειτα Κ
 ἔπειτα παρεληφίσαν τὸ Κ κ κ κ
 ἢ ὁ μὲν αὖ ἰεράτα ἐν τῇ χερσὶ μίαν μεγαλή-
 βιβλον, ἢ ἵνα κλάσῃ, ὁ δὲ ἄλλος ἰεράτα
 μίαν εἰκόνα γλυπτὴν. ὡς περ ἄγαλμα, ἢ μίαν
 κοπιετῶν ἀξίον, μὴδ' ἦ ἴσαστε τὰς πόδας τῶ
 ἀγάλματος, συτρίβων αὐτὸ, πικρῶν λεπτο-
 μερῶν. ἢ ἰδὲ ἦκουσθε Φωνῆς κολυμπῶν ἐξερχο-
 μένης ἐκ τῆ ἀγάλματος, ἢ λαλῶσας πρὸς τὸν
 κἀπὸντα αὐτὸ ἱερίᾳ ὄντω. καὶ ταῦτα ὅσα πε-
 ρὸς τὸν μεταχρησάμενον τὸν ἀριστερὸν πόδα
 λατρείαν. ἔτις πρὸς τὴν αἰτίαν καὶ ἰσχυρῶς τῶ
 ἐπὶ τῆ Πατριάρχῃ καὶ Θεσσαλονικίᾳ. προσκλη-
 σίας εἰς τὸν Κ κ κ κ, ἢ ἄλλως κατὰ γῆν τὰ
 γόνωσά μου. ἔτις ἀναγῶναι τὴν γραφὴν τῶ
 αἰσῶν, ἢ ὅσα οὐ ἐλεγον ἔπος υἱὸ ἀδελφῶν
 ἢ ἀναγῶναι διὰ τῆς ἀρεθῆς, ἢ γραφῶν
 ταῦτα πάντα κενῶς πρὸς τὴν ἀριστερὴν τῆς Δι-
 κῆς Χριστιανοσύνης. ἀλλ' ἡ! ἡ! ἡ! οὐκ ἔστι
 γὰρ τὸ γεγραμμένον. ἢ ὁ αἰετὶ σὺ πῶς ἔσε-
 ῖται. ἢ ἡμερῶσιν, ἢ τῆ τῆτιν τῆς ἡμε-
 ρῆσιν ἀναγῶναι, κληροδοτῆται ἐπὶ τῆ
 τῆ μεγαλοσύνης σου, ἢ ἀποκατήσονται.

14
 πάντων, ὀφείλουσιν, ἔγγισσον τὰ νύφῃ τῶ Αβρα-
 ἤρας. καὶ καὶ ἐπὶ ἰσχυρῶν, διαπραγματῆς, ἢ
 καταταξαγῆται, ἐπὶ διακρίσει καδῶς αὐτῆ
 ἢ εἰκόν, ἢ σὺ ἰσχυρῶν Θεοῦ. ἀναζῶνται
 σὺ τὰ μεγαλοσηβαστὰ ἰσχυρῶν, ἔτι δὲ καὶ
 τὰ λαπὰ, ἀπὸς ὁ Κύριος καταποτῆ, ἢ δια-
 κρινῆς χεῖρα καταφρασημένη, ὡς ἰσχυρῶν. ἢ ὡς
 πῶρῃ ἢ ὡς ἀποκῆ ἀποκῆ τῆ Σατανα Μαγαλῆς
 ἀναγῶναι, ἀναγῶναι, ἄλλο τῶ Θεῦ, καὶ σπ-
 μελοσὸν τὸ ἀπὸ πάντων καλῶς εἰς μέλλουσαν κα-
 ταφῆσιν. οἱ ἰσχυρῶν μὴ ἀπαρησῶνται, ἀλλ' οἱ
 Φίλοι μὴ ἢ κῶλ' ἠέως τῶ ἰσχυρῶν καταχρησ-
 σῶσιν μετὰ ταῦτα, ἐν ὀφείδῶνται ἐπὶ ἄλλοις
 τὰ ἰσχυρῶν τῆς βλασφημίας σου. ἢ γὰρ κατὰ
 πλῆθος ἰκατοστάτη ἐπὶ σὺ, τὰ μικρῶν ἀγῶν-
 ματα, τὰ βιβλιότυπα μὴ. ἢ ἰσχυρῶν ἀνομιᾶς
 ἐν τῶ παρῶντος κλάσῃ αἱ ἰκατοστάται ἀνομιᾶς
 σὺ σπρηνῶσονται ἐν τῇ κατὰ ταύτην βίβλῳ,
 ἐν βλεπῶν ἰσχυρῶν τῆς ἰσχυρῶν ἀνομιᾶς
 τῆς περὶ τῆς, ἢ ἰσχυρῶν ἀνομιᾶς. ἢ ἰσχυρῶν
 βίβλῳ ἐν ἰσχυρῶν ἀνομιᾶς τῆς ἰσχυρῶν ἀνομιᾶς
 τῆς ἀνομιᾶς σου, ἔτις ἐν γὰρ τῆ βίβλῳ ἀνομιᾶς
 ἀνομιᾶς ἀνομιᾶς σου, ἢ ἰσχυρῶν ἀνομιᾶς

15
 βλασφημίας σου. ἀλλ' ἢ καλῶς ἀνομιᾶς. καὶ
 γῆσῶσιν, ὅτι ἰσχυρῶν τὸ α, ἢ τὸ ἰ ἐν τῶ
 οἱ ταύτας ἰκατοστάταις, ἢ ἰσχυρῶν τὰς
 ἰσχυρῶν μα λατρείας.

Ἄλλο τῶ Θεῦ, πρὸς τὴν ἰσχυρῶν ἰκατοστάται
 τῆ ἰσχυρῶν ἡμέρῃ ἀποκατήσονται ἢ προφη-
 τεία, ἐν τῶ ἰσχυρῶν, ἢ ἐν ἀνομιᾶς σου μίας
 ἰκατοστάται. ὅτι ἢ ἡμέρῃ αὐτῆ ἰσχυρῶν ἀπὸ τῶ
 αἰσῶν, καὶ ἀνομιᾶς αὐτῆ μεγαλῶς ἰσχυ-
 ρῶν ἰσχυρῶν, καὶ ἰσχυρῶν εἰς γῆσῶν ἐν τῶ αἰ-
 σῶν ζῶν. ἰσχυρῶν ἐν τῶ ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν, Κ κ κ κ
 Σαβαλδ. Οὗτος Βασιλεὺς ἰσχυρῶν, ὅτι τὰ ἰσχυ-
 ϶ τῶν ἰσχυρῶν τῆ ἀποκατήσονται. ἰσχυρῶν ἰσχυ-
 ϶ ἰσχυρῶν ἀνομιᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Γερμανία! Γερμανία! Φῶς Γερμανία! ἰσχυρῶν
 ἐν βλεπῶν ἀνομιᾶς, ἢ καλῶς ἀνομιᾶς, ἢ
 ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν. ὅτι οὐκ ἔστι ἰσχυρῶν ἀνομιᾶς
 ἀνομιᾶς τῆ Γερμανίας ἀνομιᾶς ἀνομιᾶς ἀνομιᾶς
 ἀνομιᾶς ἀνομιᾶς ἀνομιᾶς ἀνομιᾶς ἀνομιᾶς ἀνομιᾶς

16
 ραμιν. ἢ ἰκανοποιήσει. ἢ νομοθεσι σκαιτη
 ἢ ἡλικια εἶναι. ἢ ἠφροδίζου. ἀλλ' ἔγω βλέ-
 πωσι ἰσχυροτέρην. ἢ μετρίω σοι τῆτο ἀνε ἰ-
 περβολῆ. τῶδ' ἀπλῶς ὅτι μετρίω ἀνε ἰερω-
 νος. καὶ οὐκ οἱ Ἰδαίου. οἱ θανατωσαντες τοῦ
 εἰόν τῆ Θεῷ ἐν πολει Δαβιδ. ἢ εἰς μὲν ὡς
 ἔχει ἢ ἀληθεια. αὐτοῖς οἶδα. ὅτι ἰσχυρῶ
 διά μισθ τοῖντα συμβάντων. ἰσχυρῶ μὲν δειδο-
 μασιμῆ ἀπο τῶν νοσηφασων αἰρεσιων. ἀλλ'
 βλασφημιῶν δὲ ἀπὸ τῆς ἀποκασιαν. ὡδὲ με-
 ταγενεσις σε ἴστω. εἶσαι ἰσχυροτέρως. ἢ τῶν
 προγενεσιων σου μάλλον ἰσχυροτέρως. ἰκανῶ
 ἢ ἰκανῶσι τῆς ἀπλοτήτων. ἀγαπᾶς τὸν οἰ-
 κων. ἢ ἢ πικρῶ. ἢ ἢ τῶ ἐυαγγελιῳ φανε-
 ρως ἀπαληθῶ τιν τῶν τελευτῶν διατάξιν. ἀλλ'
 ὦ Θεῖ! (τὸ τέλος ἀναγει ὅλη τῆς καλῆς ἀρ-
 χῆν) βλέπω τῆ ἀποκασιαν τῆ ἐπὶ οἱ εἰσφε-
 ρομίν. ἢ ἀρταξσαν τῆς Ρίξων. ἐὶν ἔχλον
 σε ἰλαττωῖσαι. τῆς Φίλιππος ἀπλοτηρῶσαι.
 ἰσχυροτέρως τοῖντα νοσηφασῶ αἰρεσις. ὅσα
 εἰσι τῶν πτερογῶν χρώματα τῆ λευκῆ Κίμων.
 εἶσαι ἐπὶ σοι εἶναι κλων καὶ οὐκ ὀφανεῖ τὸ μα-
 γικολόγῳ τῶ Θεῖ Δεῦ. τὸ σφραγιτὸς ἰσχυ-
 ροτέρως.

17
 τῆς ἀπολυτρώσεως ἡμῶν. βλέπω ἀποθαιμίας
 τῆς ἰσχυρῶς. χαλαρούσαν τῆς πικρῶ ἰσχυρο-
 τῆς τῶς θυσιῶς. ἢ τὰ ἰσχυρῶ ἰσχυρῶ. εἶσαι
 μεταγενεσις σε διεραμμένως. ἢ ἰσχυρῶ ἀπο-
 λευμίνως ἢ ἀγαλλῶτως. πλοῖσθον ἀνε πη-
 δαλίη. καὶ ἀνε κυβερνήτη. ἢ ἑαυθῆσια σου
 χωρὶς βῆσιως. δεπὸν τὸ πῶμα. λιπαρῶ ἢ τῶ
 χῆ. ὦ Θεῖ θάυμασον! ὅμως νῆ ἀνδρῶν. ὁ
 Θεὸς ἰσχυροτέρως τῶν αἰρετιῶν. ἢ τῆς κατ-
 στεριῶς αὐτῶν συνηγορῆ. ἰκανῶ ἐξ αὐτῆς μὲν
 τῆς αἰρετιῶς Γερμανίας. ἢ δι αὐτῆς δεῖ ἀνε-
 φῶθῆσαι τῆς ἀπλοτήτων. μετὰ ταῦτα. καὶ ἢ ἰ-
 φειδῆς λατρεία τῆς ἠφροδίζου. αὐτῆ
 μάλλον τῶν ἄλλων φύλων ἰκανῶσι εαδερῶτα-
 τα τῆ ἀποστολίῳ ἀπλοτήτων. ἰσχυρῶ ἢ εἶσαι. καὶ
 εἶσαι οἱ εἶσαι. ἀμῆν. ἐν τῆ Ἄνω. ἢ εἶσαι ἰσχυ-
 ροτέρως. τὸ ἀπαληθῶ δ' ἰσχυρῶ ἐν αὐτῶ ἀνα-
 λαμψῆ. αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Ἦ κινδύος πόλις! πάντας ἰσχυρῶ ἰ-
 σχυροτέρως αἰματι. οἱ βασιλεῖς σε ἰσχυροτέρως

18
 διὰ τῶ δικαιο μετρίων. ἢ οἱ πικρῶ
 τῶ Χρῆσῶ ὡς θυματα ἐν μαλιῶ ἀγγελῶν ἰ-
 σχυρῶ. πῦ εἶναι νῆ ἢ ἰσχυρῶ σου; πῦ ὁ ἔχλος
 σε; πάντως. πάντως βλέπω σε ἰσχυρῶσαι. ἀλλ'
 ἢ ἀντικείμενα κατῆσι σε τῶ ἀποκασιῶν. ἢ ἢ
 ἢ ἢ ἰσχυρῶς κατῆσι οἱ ἰσχυρῶς. ἢ διὰ τῆ
 κατὰ τῆς ἀληθῆς ἰβλασφῆμις. ὁ Θεὸς σὲ
 ἐγκατέλεπεν. ὁ Θεὸς σὲ ἀποκρίνει. ἢ ὁ διά-
 βολος σὲ κινεῖται. αὐτοῖς ἐπὶ ἰσχυρῶς καὶ
 ψεύσις σὲ ἰσχυρῶς ἀλμα ἰσχυρῶς. θυγάτηρ αὐ-
 τῶ. ἢ πολῆς διὰ τῶ ὡ ἀσπληγῆ ἰσχυρῶ. ἢ κα-
 ταπεπορευμένη. ἢ ἰσχυρῶ. ἢ Ἄνωτῶ καταπε-
 ρῶσαι σε. ἢ ἰσχυρῶ αἰχμάλωτος καὶ ἰσχυρῶ
 ταγῆς. οἱ Ἄνωτῶσι ζῆσι τῶς ἰσχυρῶ
 κεφαλῆς τῆς ἀσπίδος σου. τῆς κατωχῶ-
 νον τῶ ποσειδῶν σου) ἰσχυρῶ αὐτῶν διετηγ-
 μέσῳ. ἢ ἢ ἢ ἰσχυρῶ ἰσχυρῶ τῶς πόδας. ἢ
 τὸ πρῶτοβασιλευσῶν ἰσχυρῶ τῶν μαρτυρῶν αὐ-
 τῶν ἰσχυρῶ καταπεπορευμένη. ἢ ἰσχυρῶ σου
 καταπεπορευμένη. ἢ ἐπὶ λευκῆς χρῆσι βλάψῳ
 μεταμωφῶμένη. ἢ ἢ ἢ ὁ ἰσχυρῶ τῆς μα-
 γικολογῆς. ἰσχυρῶ τῆ ἀσπίδος ἀληθῆς. ἢ
 ἰσχυρῶ σου τῆς χρωματῆς. ἰσχυρῶ τῆς

19
 τῆς ἀγνότητά μου. ἐν ἰσχυρῶ ἐν τῆ Ἄνω
 τῆς ἰσχυρῶς εἰς ἀποκασιῶν τῆ ἀπλοτήτων. ἢ
 σπῆλαιον ληψῶν. ἰσχυρῶς κατωχῶματα ἐν τῆ
 πικρῶ τῶν ἀνδρῶν. ἢ ἰσχυρῶς τῆ ἰσχυρῶ
 σῆμα μου. ἰσχυρῶ ἐπὶ ἰσχυρῶ ἐπὶ τῶ τῆ σῆμα ἢ με-
 νῆ. ἢ ἰσχυρῶ ἰσχυρῶ ἢ ἰσχυρῶς Δαβιδ.
 ἢ ἰσχυρῶ μὲν ἐκλῆμῆ ἐπὶ σοι. σὺ διαπο-
 ρῶ ἰσχυρῶ δειδομασιμῆ. ἢ χρωματῆς ἰσχυρῶ
 ἀπογομῆς. αὐτῆ ταπεινῶ τῶ ἀπλοτήτων
 πρῶτοῦ σου προποῖνα ἐπελεῖσθ λατρείας
 μετὰ τῶ κινεῖσθ τῶ ἐν ἰσχυρῶς θυσιῶν
 ὀφῆ μου. ἀμῆν.

Ὁμοῦ τῶλασι Ἄνωτῶ, ὁμοῦ ἰσχυρῶ ἐπὶ τῆ
 ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. διὰ τῶ βλέπω κατα-
 πεπορευμένη ἢ προδομένη ἐν τῆς λατινῆς ἀ-
 στυδῆτος. ὡ ἰσχυρῶ ἀποκασιῶς τότε μῆ. τότε
 ταπεινῶσθ. ὅταν βασιλεῖς τῶν Σαλῶ
 τῶ ἰσχυρῶ τῶ ἐκπερῆσθαι εἰς ὄντως.
 καὶ οὐκ ἐπὶ γινώσκῆ ἐπὶ γινώσκῆ. οἱ ἀπο-
 κασιῶν ἐκκαλεῖσθαι τῶς ἀστυδῆτος σου. οἱ
 αὐτῶ τῶ μεταβληθῶνται εἰς ποσῶν ἀ-
 στυδῆτος ἢ πικρῶ τῆς καρδίας σου. οἱ ἀπλο-
 τῶν.

Β 2

24
 ρίαν νήαν, νίαν Φριχτήν ἔρυσαν. ἢ ἰδὼν
 ῥίπτατο καταφθεῖραι τὸν Βαβαλιὸν μανιῶν
 τοὺς τρέστον τῆς Γερμανίας. τὸν τρέ-
 μον τῶν ἰγμίων, τὸν ἀσπλαγχνὸν
 τὸν ἰπερσάτην τὸν ἐχθρὸν τῆ αὐ-
 θεατῆν γένος. ἢ ἰδὼν λίθος τετρίμος ἀποδο-
 δοκισμασμένος ὑπὸ τῶν οὐλοδομῶν. ἐγενήθη εἰς
 περὶ αὐτὴν γωνίας, νηῶν, καταβαλεῖν, συντρί-
 βει, καταφθεῖρει, καὶ ταπεινὸν τὸν θεοῦ
 οὐκ εἰς ὡς προπέτης φεύγειν ἔσπερος,
 ἀποικας, ἢ περιεργος, ἀπόδημος τρέχει, ζῆ-
 ται ἀπὸ τῶν βαβαίων βοδίων, συλλήμους
 τῶν διοικήσεων, πύτων τῶν δυνάμεων ὡς ἀπε-
 γνωσμένος, ἐν κούδοις, καὶ σαλαπιφίας τῆ
 ζῆνι παραδίδωσι ζῆτον ἀνυγεθῆσαι, τεργεῖται
 μντοι ἐνδρας εἰς ζῆμιαν τῆ πολυμυῖας πο-
 λεμάχῃ ἢ ἀγναλῃ ἢ αὐτὸς γῆται αἰτίας
 τῆ καυῆ, ὅμως ἐν ἐν ἀθεραπίστου. οὐρεται
 ἀπὸ τῆς περιεργίας ὁ νίος τροπαιχίης, ἢ με-
 τὰ ἐπιθελῆ πνευχίας μαντεῖσται, ἢτοι τεργεῖ
 ἐν γυμνασίῃ καλῆ τῆς Πυλαίας, ἢν μετα-
 τῶν ἄλλων γῆτων θεοῦ δειμῆσαι, ἢ ἀπὸ
 αὐτῆν εἰς τὸν θεῖον ἢ περιβαλεῖ τὸν αὐ-

25
 ῥῶνον πρὶν αὐτῶν ἀρμάση. ἐγείρεται ὁ
 κρείφεται εἰς τὴν παρθεῖα, ἀλλ' ἂν ἰμαί, ἰδὼν
 ῥῶς ἀπαν τὸ σῶμα καταλείπει, ὅς τις σχεδὸν
 πρότερον τὸν νόμον κατετόμαζε. ἢ ἰδὼν ἄνω
 πάντων αἰ δόξαι τῆ δικυχῆ, Αἰοταρία, αὐτῶν

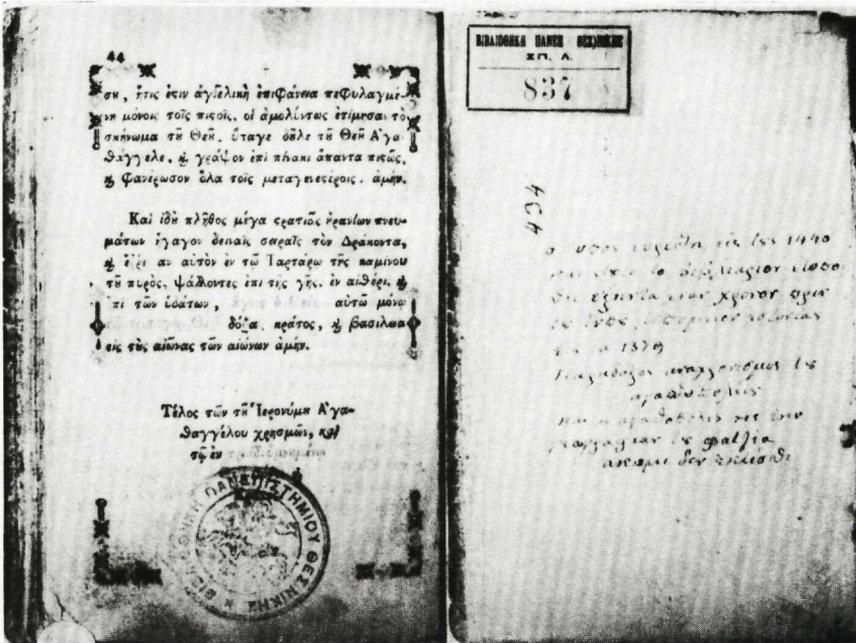
Ἄλλος Κόμοι, ἄλλος Μακεδὼν ὁ τῶν Ρω-
 τῶν Μονάρχῃ τῶν ἀποτῶν τοῦν νηπῆς, ἢ
 ἰεμάχος γῆται, ὑποτάττει βαβαίους, πλα-
 σίνοι τὰ σῶμα, ἔπειτα τόσας ἢ παρχίας ἀε-
 μασί πτομους, καταταλεῖ Φοβερὸν τὸν Βασι-
 λεον, ἢ ἀναγαλῆν εἰς τὸν σύμμακα κόσμου
 αὐτὸς γῆται νίος Φριχτὸν Ἰμπεριον. ὁ κόσμος
 βλεπει, ἐλευθερος αὐτὸς γῆται ἢ προσεῖ
 ἀντεχίστος τῆ ἀποδεδῶν ἴσασ τὸ ἐσῆμα, καὶ
 τῆς ἰδίας αὐτῆ φίλος δόδοι ἐν σῶματον ἐν
 ἰσῆτος κατατροπιδέντος, χαίρει ἐν ἰσῆν ὁ
 Μονάρχῃ. ἀλλ' ὅμως μόλις πλεθῆται ὁ ἐπὶ ἡ-
 ληπῆς αὐτῆ πνευτικῆς ἢ ἰγναταλῆς τὸν Βα-
 βιλῆον, ἐπὶ βίη ἀπῆλασ ἴσῆτος, γῆν ἰσῆτος
 ἰσῆται εἰς τὸν θεῖον, ἢ ληρονοῖται τὸν ἰσῆ-
 τῶν Π. οὐκ. βρωγὸν τὸν Βαβαίον, τὸν ἰσῆ-
 τῶν, ἀλλ' ἔπει ἰσῆν εἰς ἰδίας δόδοι

26
 ῥῶνον ἐγκαταλείπει τὸν Βασιλεον, δικυχῆς Κῆ-
 ριος εἰς πλῆον βιάζεται τὰ κακῶ του. δῆμι-
 γυκαίης ἀπὸ τῆς Μοναρχίας ἔρυσαι τῆν
 κατοχῆν. ἢ δευτέρα ἐκαῖ ἐπὶ ὄδος, ἢ τρίτη εὐ-
 τυχῆ, ὑποδεται τὸν τρίτον Πέτρον εἰς τῆν Κο-
 ρυῖαν. ὁ τέτατος πῆτος ἀρχεται τὰς δόξας
 ποιεῖν. ὁ δὲ πέμπτος εἰς τὸν ἰσῆτον μέλλει
 ἀπλωσεῖ τὸ τῆ ἰσῆτος κατὰ ἰσῆτος, ἢ τῶν
 Ἰσραηλιτικῶν ἀφῆσαι τῆν δυνάμιν. ἔπειτα ἀ-
 νεφανῶσ ἀλλαγαμῶ τῆς Δ. αὐτῆς τὸν Μπά-
 βαρον ἐκροτὸν Ἰμπεριον, ἔπει τῆ θεῖον δε-
 σμῆς Ἀρχιερεῖς, ἢ πλεον τῶν τριῶν κατεβί-
 ζων τῆ θεῖον, δῶσι τοῖς υἱοῖς ἢ ἀδελφοῖς αὐ-
 τῶν τὰ Διαδόματα, ὅπως ἐπὶ ἰσῆτος ἐν κατὰ
 τῆ Θεῖ τῆς πῆτος ἢ ἐπὶ ἰσῆτος ἀδῆται. Γα-
 λῆς τεταπεινωμένη. Ἀλῆσῆ ἢ παρῆτος ἀπο-
 λῆται τῆν κῆρον. ὅμως ἢ ἔσῆτος τῆ Αὐγῆτος
 ἀποδῆται εἰς εὐχῆται, ἢ ἀποῖται. νῶν, νῶν,
 δαυμάσῆς. ἢ γὰρ κατὰ σῆτος φροτῆται ἢ
 πῆ τῆ σῆς ἀποκαταστάσεως βίβῆται ἔπει, ἐπὶ
 δευθῆται ὁ υἱὸς αὐτῶ ἀσφαλῆς εἰς τῆν δε-
 σποταίαν. ἀφ' ἢ ἢ πεποδῆται ἀλλογῆται, ἢ ἢ
 ἀποκαταστάσει κατεταρῆται ἢ τῆς ἀφῆται

27
 ῥῶνος ἰσῆται ἰσῆται. ὁ ἐν αὐτῶ ἰσῆται
 δῆς φόβος προσῆται αὐτὸν ποιοῖ, ἢ ἀπο-
 τῆ καταπίοντος αὐτῆ κούδοι τῆ προδῆμι ἰ-
 νηχῆ. ἢ γῆτος ἀποφείρεται. ἢ τῆ ἰσῆται
 δῆτος δυσοῖται ἀνακαίμῆτος ἰσῆ τῆ δῆται,
 εἰ καὶ μετὰ ταῦτα ὀδυνηρὸν θάνατον βιαδῆται,
 τῶ νῶν αὐτῶ ἀφῆται πῆν τῆ ζῆν τῆ αὐ-
 βῆται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἦσσα Φωτῆς Ἀγγέλο τῆ Φυλάσῆτος
 τῆν δευτέρα πῆτον τῆ κόσμῆ, λεγῆτος ὅσως
 υἱὸς ἀνθεῖται, ἀνάβλητον, ἀνάβλητον πρὸς Ἀε-
 πτον, ἢ ἢ πῆ τῶν τῆ μέγας Βασιλεῖς ἀνακαίμῆτος
 κατὰ τῆ δῆται ἰσῆται δόγματος. ἔπειτα αὐ-
 τὸν καταφροτῆται, ἢ γῆται ἐπὶ ἰσῆται ἰσῆται
 σῆται. σῆται ἰσῆται ἰσῆται, ἢ πῆν κα-
 τῆ δῆται. καὶ ἰδὼν τῆς μεθῆται ἰσῆται
 ἰσῆται Βασιλεῖς, ἢ ἀνάγεται εἰς τὸν πῆτον
 ἰσῆται σῆς εὐχῆς. ἰσῆται ἰσῆται Ἀγγέλο
 Κῆται. καὶ ἰδὼ ὁ νίος μεθῆται Βασιλεῖς
 γῆται ταχῆς ἰσῆται ἐπὶ ἰσῆται

Χειρόγραφη σημείωση στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ἐμπρόσθιου καλύμματος.

Ε Π Ι Μ Ε Τ Ρ Ο

Ἄλλ' ὦ δυστυχεῖς, τί μέλλει γενέσθαι; ποῦ ἀπάγει ὑμᾶς ἡ ὑψηλοφροσύνη ἐκτεῖναι τὴν νίκην; Τὰ ὑψηλά ψυχρὰ ὄρη, ἄθλιοι, ὑμῖν οὐ συμφέρουσι. Λυσσώδεις, ναὶ ἀφήσετε τὸν πρόχειρον χορόν, ὃν ἐπιάσατε. Οὕτως ὁ χρησμός λαλεῖ. Βλέπω, ἐγείρεται φοβερά ταραχή. Παννονία, βοήθειαν χρῆσον. Ὁλεθρος, λοιμός, καὶ πόλεμος φανήσεται ὅτι ὁ Κόσμος ἀπόλλυται ἐκ τοῦ Κόσμου. Μετὰ ταῦτα στρέφεται ἡ σφαῖρα, καὶ πίπτει κατὰ γῆς ὁ ἰσχυρότερος. Εἶπετο τοῖς χρησμοῖς ταῦτα τὰ λόγια. Συνθήκας ποιεῖν δοκοῦσιν ἄλλ' εἰς μάτην κοπιῶσι. Σύντομον ἐκεχειρίαν ἐγὼ ποιῶ ὑπὲρ ἀληθοῦς εἰρήνης οὐ λογιζομαι. Ὁ Ἄρης ἀπειλεῖ τρομερὸν ὄλεθρον. Ταχινὴ δοκεῖ τοῦ Σύμπαντος ἡ Συντέλεια. Καὶ ἰδοὺ ἐν στέλεχος ἐκ δένδρου Κεδρίνου, ἐξαίφνης ἐκταραττόμενον, ἐτρῖξε δεινῶς, ὡσπερ ἤχος Ἀσπίδος. Καὶ ἀνοιχθέντος ἐν μέσῳ, εἶδον ἐξερχομένην μίαν τερατώδη Σαύραν, ἐν ποικίλοις χρώμασιν, ὅταν παιδαγευμένου Ζωγράφου χεὶρ οὐκ ἴσχυε ζωγραφῆσαι. Ἐξελθοῦσα τοῦ στελέχους, καὶ πλησιάσασά μοι, ἤρε μου τὴν κεφαλὴν, καὶ εἶπέ μοι ταῦτα τὰ λόγια. Ὑἱὲ ἀνθρώπου, θαυμάσια ἐγὼ σοι λέγω, καὶ μὴ ἀμνημονήσεις τοῦ ἔργου, τοῦ σημειῶσαι τὸν χρησμόν μου. Γίνωσκε, ὅτι τὸ Βασίλειον τοῦ Φερδινάνδου, ὑπάρχει βραχύ. Καὶ τὸ στέμμα ὃ σὺ ὄρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ μένει εἰς κατοχὴν. Αὐτὸς μὲν τῷ ἀδελφῷ ἐγχειρεῖσι τὸν ὄνο προσκτηθέντων Βασιλείων τὴν ἐξουσίαν. καὶ ὄψει τοῦτο μετὰ τὸν πεντηκостὸν ἀριθμὸν. Καὶ ἰδοὺ ἐγένετο σεισμός τρομερώτατος καὶ εἶδον παρισταμένην ἔμπροσθέν μου μίαν ἀνθρωπίνην ὄλην τυρίνην μορφήν. Ἦτις στρεφομένη πρὸς πάντα τὰ μέρη ἔβλεπε, καὶ θυμουμένην προσώπῳ ἐφόβει τὸν Κόσμον. Εἶτα στραφεῖσα πρὸς ἐμέ, ἰλαρῶ τῷ προσώπῳ ἔλεγέ μοι ταῦτα τὰ λόγια. Ἐγὼ ἡ πόρνη Σαβωάθεια, ἦν πρὸς καιρὸν τινα μοιχαλὶς, καὶ οὐ μετενόησα.

Ὁθεν κατεκρίθη ἐῖναι ἐξουθενημένην, καὶ ἐπὶ πᾶσι κατησχυμένην. Καὶ ὑφ' ἐνα ἔκτον Φίλιππον ἀλαζονία θεωρῶ ἐμαυτὴν ὑποκειμένην, καὶ αἰχμάλωτον, ὅτι αὐτὸς με φιλεῖ. Οἶδα τοῦτο οὐκ ἀνθρώπου, ὅτι ὑπ' αὐτοῦ ἔσομαι ἐξουθενημένη, καὶ καταπεφροννημένη. Ἄλλ' ὦ Θεέ, ἡ Λαμβαρδικὴ ἐξουσία αὐτῶ συμφέροι. Ἄλλος σύλλογος μετ' ἐμοῦ, ἀποβάλλει τὸν φόβον. Ἐκκλίνει τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν αὐτοῦ αὐχένα, τοῦ ὑποταγῆναι τῷ Νεοφανεῖ Ἠλίῳ ἐτοιμάζεται ναὶ ναί. Ὁ Ἅγιος Μάρκος ἐκτρέμει. Ἄλλ' ἔστιν ἀντιφάρμακον ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐκ Κερκύρας ὁ θαυμαστός συνήγορος τίθησιν ἐκπληξίν καὶ ἡ τοῦ ἐτέρου ὑπερβάλλουσα ἀλαζονεῖα, νενικημένην καταπίπτει, καὶ λαμπρὰς τελεῖ συνθήκας εἰρήνης. Δοξολογοῦσα ἀνυμνεῖ τὸν τροπαιοῦχον, καὶ ὑπερασπιστὴν Ἅγιον. Ἀκούσας ταύτης τῆς διηγῆσεως, διελογιζόμενη μικρόν. Ἄλλ' ἐν τῷ διαλογίζεσθαι με, εἶδον ἕνα κατὰφρακτον πολεμιστὴν. Ὅστις παριστάμενος ἔλεγέ μοι ὄλεθρον ποιοῦσιν οἱ Ὀθωμανοὶ τὸ Ἰλλυρικόν, καὶ ἡ Παννονία ὑπ' αὐτῶν φεύγουσι. Κοιλαλγία δεινὴ ἔξει ταχέως τὴν Βασιλικὴν γυναικαῖ αὕτη δυστυχῶς ἀποστερεῖται τῆς μονωτάτης ἀδελφῆς. Ἀπολείται ἀπροσδοκῆτως τοῦ Ἐτρουροῦ ἡ σύζυγος. Καλύσεται τὴν τύχην οὐκ ὀφείλω. Καὶ ἰδοὺ εἰς ἀετὸς κατέβαινε ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ ἐξήμισε τρία σφαιρίδια, ὡς κάρυα μεγάλα, καὶ ἰδοὺ αὐτὰ ἀνάγεται. Καὶ ἰδοὺ φωνὴ μία, ἥτις ἐλάλει κατὰ τόνδε τὸν τρόπον Ὑἱὲ ἀνθρώπου, ἀποθανεῖται ἡ τῶν Ῥώσων τρίτη νεάνις ἀπὸ τοῦ. Αὕτη ἐπιμελεῖται τοῦ στερεῶσαι τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν διαδοχικὴν Κυβέρνησιν ὅμως οὐ δοκεῖ εἰρηνοποιεῖς. Ὁ Δαφνοστεφηφόρος Καῖσαρ φαίνεται μοι κατὰ τινα τρόπον, ὅτι ἐπίδημος ἔσται εἰς τὴν Οἰκουμένην. Καὶ ἰδοὺ ὁ Ἄετὸς ἐλάλει οὕτω Δυστυχῆς γύναι, οὐ μὲν τοι εὐφρανθήσῃ ἐπὶ τοῖς τέκνοις σου, κἂν πάντα ὦσιν, εἰ καὶ ὑπὲρ τῶν τριῶν παρεγγυᾶται ὁ ὄρθων. Καὶ ἰδοὺ μία Περγαμηνῶδης πυραμὶς πυρίνη, καὶ ἰδοὺ μία ἐπιγραφὴ μέλαινα ἐπ' αὐτῇ, περιέχουσα ταῦτα τὰ λόγια. Κίνδυνοι, θάνατοι, ἄτομα, διαφοραὶ, λοιμοί, πείναι, καταδρομαὶ, ἐμφύλιοι πόλεμοι, παραβιασμοί, σεισμοί, φαινόμενα Οὐράνια φανήσονται. Ἄλλ' ὦ Θεέ, μὴ γένοιτο, ἵνα ἡ τοῦ Καίσαρος Ἄξια ἀμοιβαία δευχθῇ. Βίαια κακά. Ἄλλ' ὦ Θεέ, ὅμως τί εἴποιμαι; Τὸ τέλος τῶν κακῶν τελευτᾷ μετὰ τῆς ζωῆς τῆς Βασιλικῆς γυναικός. Ὁψονται μετὰ τὴν λῆξιν τὸν διαμερισμὸν οἱ Σάξονες, οἱ Πάβαροι. Οἱ Σάξονες, οἱ Παυαροὶ εἰς τὸ δέκατον ἔτος μερίδας ἔξουσιν. Ὁ Βασιλεὺς κρατεῖ τὸν στατήρα, καὶ ἀπὸ τῶν λαφύρων μετοχτενεῖ, καὶ μετὰ συνθηκῶν, καὶ συμφωνιῶν λαμβάνει τι μέρος. Οἱ Αἰρετικοὶ Γερμανοὶ εἰς ἐναλλαγὴν τοῦ Καίσαρος πανσθενεῖ τὴν αἰτίαν λαμβάνουσι, καὶ ἀπὸ τῶν προτέρων συμβάσεων βία ἀπαλλάττονται. Ὁ Βασιλεὺς τέκνον οὐχ ἔξει ἐκ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ οὐχὶ ἐκ

τοῦ Αὐγούστου. Ὅφει τὴν Μοναρχίαν χρονίζουσιν. Ὁ Τρομερὸς Αἰὼν προσοίσει τὸν χρυσοδωδέκατον ἀριθμὸν ἔπειτα βεύσει μέλι καὶ γάλα κατὰ πάντα Κοπάζουσιν αἱ ζάλοι, καὶ ὀλοπληρῆ πενήτηκοντα ἔτη Βασιλεύσει ἡ Γαλήνη. Ἡ Ἀλήθεια θριαμβεύσει. Καὶ ὁ Οὐρανὸς χαρήσεται τῇ ἀληθείᾳ δόξῃ. Ἀνυψωθήσεται ἡ Ὀρθόδοξος πίστις, καὶ σκιρτήσῃ Αὐτὴ ἐξ Ἀνατολῆς πρὸς Δυσμὰς, ἵνα μακαρίζηται. Φρίξουσιν οἱ Βάρβαροι, καὶ ὄλωσ τρέμοντες, κατὰ κεφαλῆς ταχέως ἀποφεύζονται, ἐγκαταλιπόντες τὴν μητρόπολιν τοῦ Κόσμου. Τότε ὁ Θεὸς ἔσται δοξαζόμενος. Καὶ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι τὰ ἔργα τῆς παντοδυναμίας Αὐτοῦ. Οὕτω γένοιτο, καὶ οὕτως ἔσται Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Ἦκουσα φωνῆς ἐρχομένης ἀπ' Ἄρκτου ἧτις ἔλεγεν οὕτω. Ῥωσσία, ἐξύπνησον γοῦν ἐκ τοῦ ὕπνου· πρὸς σὲ ὁ λόγος τοῦ Ἀγγέλου τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐν τῷ πρωί τοῦ Ἡλίου ἐμπλησθήσεται ἐλαίου καθαροῦ ἢ λαμπάς σου. Καὶ πρὶν ὁ Ἡλιος ἐν τῷ Ἀνατολικῷ Ζωδιακῷ φανῆ, σὺ μὲν ἐμφανῆς ἔσῃ ὡς φίλη ἡγαπημένη. Ἴδου τὰ ἄριστα πολεμικά σου ὄργανα γεμίζουσι τὸν αἰθέρα μελωδίας. Οἱ πολεμισταὶ καὶ Ἡρώες σου ψάλλουσι σχεδὸν τὰ νικητήρια. Προσκαλοῦντες σε ἀναμορφῶσαι τὸν πλακοῦντα ἐξ Ἀλφίτου Ἀμιάντου σὺν τῇ τοῦ Χριστοῦ εὐκρινεῖ σφραγίδι. Ὅστις μὲν τῶν ἡμερῶν σε ἐρρύσατο ἀπὸ τοῦ σκότους τῆς διεστραμμένης εἰδωλολατρείας. Δράξαι τῶν ὄπλων ταχέως ὡς ἀδελφῆ μου· ὕπαγε Συνηγόρησον τῇ ἐξ Αὐτοῦ αἰωνίῳ Ἀληθείᾳ. Ἐπειδὴ εἰς σὲ ἐτηρεῖτο τὸ σημεῖον τῆς τοσαύτης φωταγοῦς δόξης. Ἄλλ' ἄκουσον ἀδελφῆ μου πεφιλημένη· Γίνωσκε, ὅτι ἐκ τῶν Ἀγαρηνῶν εἰς τὴν ἐβδόμην ἑκατοντάδα ἔσῃ ἐνοχλουμένη καὶ ἐπαρίθμει σχεδὸν περὶ τὸν τεσσαρακοστὸν. Καὶ ὄψει, ὅτι ἔσῃ Τροπαιούχος.